

Jeg er blevet bedt om at fortælle lidt om min VK-historie

Hvad har jeg bidraget med?

Hvilke fremskridt er sket i perioden 1998 – 2006, hvor jeg var landsformand?

Hvad har foreningen betydet for mig personligt?

Dette var oplægget på konferencen i marts 2022 i København.

Der har været udfordringer – glæder og sorger – og en konstatering af, at der var områder, jeg som ung aldrig havde forestillet mig, at jeg skulle beskæftige mig med, bl.a. lovtekster samt at holde taler ved store internationale konferencer.

Vi blev selvstændige i 1969 med EI-installationsvirksomhed, og i 1972 så jeg et tilbud i Amagerbladet om et regnskabskursus arrangeret af Dansk Håndværks Kvinder. Jeg meldte mig ind og tilmeldte mig, da jeg tænkte, at en opdatering kunne være god.

Jeg var uddannet i SAS som trafikassistent og med handelsskoleeksamen, så regnskab var ikke fremmed for mig. Den indmeldelse har jeg aldrig fortrudt.

Jeg tror, at det var i 1980, at jeg første gang besteg en talerstol på Nyborg Strand foran 200 medlemmer. Det var en generalforsamling i forbindelse med valg til næstformand af nu afdøde, tidligere landsformand Lotte Andersen. Jeg blev kastet ud i det på opfordring fra daværende landsformand Ellen Claus Hansen, der bad mig sige lidt til fordel for Lotte, hvilket ikke var svært.

Helt tilbage i 1988 blev det, vi kalder Fællesudvalget oprettet (Landbrug, Handel/Købmænd, og os). Jeg var blevet redaktør af foreningens medlemsblad (1988-1997), og i redaktionsudvalget fik vi spørgsmål vedr. lovgivning og fandt selv emner af erhvervsmæssig og social karakter, og jeg blev grebet af al den uretfærdighed, der var i forhold til de selvstændige. Jeg blev medlem af Fællesudvalget, og vi henvendte os til folketingsmedlemmer, ministre med flere og hen ad vejen har vi i dette udvalg bidraget til mange forbedringer. Den frivillige sygedagpengeforsikring, der er gældende for de personligt ejede virksomheder er et eksempel på en lov, der engang var fradragsberettiget, men på et tidspunkt blev denne mulighed fjernet i forbindelse med en skattereform i slut 1980'erne, og først i 2014 lykkedes det for os at få genindført denne fradragsmulighed. Også de urimelige dagpengeregler ved arbejdsløshed og efterløn for selvstændige har vi fået forbedret, og ægtefæller er blevet mere uafhængige af hinanden i denne lovgivning.

Fællesudvalget, der holder to møder om året, er et eksempel på et samarbejde, når det er bedst.

I de senere år har SMVdanmark også deltaget i dette udvalg. I 1990'erne blev der også udgivet diverse hæfter med titler som "Medarbejdende Ægtefælle – kvinde i den mindre virksomhed" af Håndværksrådet og i samarbejde med os.

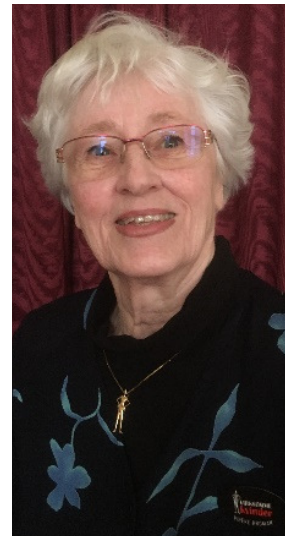
Den 1.1.1998 trådte partnerskabsloven i kraft. Dermed kunne mand og kone danne et interessentskab på lige fod med andre erhvervsdrivende. Det var en lov, der havde været mange år undervejs, og som jeg også havde arbejdet med, mens jeg var redaktør af bladet.

I 2001 blev der indført ligestilling mellem mænd og kvinder i arbejdsmarkedspensioner, men ikke i frivillige pensionsordninger. Her var vi oppe på mærkerne og fik en aftale i stand med Pension For Selvstændige om, at de også ville indføre ligestilling blandt mænd og kvinder blandt deres medlemmer. Et eksempel på, hvad det har betydet, at vi har været opmærksomme på lovgivningen.

Vi har hørt meget om barselslovgivning på forskellige planer de senere år, og at vi har fået forbedringer for de selvstændige og for de medarbejdende. Det er lidt pudsigt at tænke på, at allerede i 2007 var vi og Fællesudvalget med til et møde hos daværende familieminister Carina Christensen om barselsordningen for selvstændige, og nu er vi i 2022. Så ting tager tid; det passer godt her.

I 1992 blev vi medlem af FEM (Females European Medium and small enterprises), som var en organisation med deltagere fra flere forskellige europæiske lande, der havde til formål at forbedre forholdene for de medarbejdende ægtefæller i Europa via erfaringsudveksling. Det var vi indtil 2009, hvor vi syntes, at det blev for dyrt.

I de mellemliggende år deltog vi (formænd og næstformænd) i adskillige konferencer og møder med erfaringsudveksling på programmet.

Somme tider finansieret af EU, somme tider med tog/fly/hoteludgift betalt af foreningen. Det var utroligt spændende at deltage i og at kunne bidrage til, at andre lande lærte noget af os, og at vi lærte noget af de andre. Alt sammen handlede det om erhvervsforhold og sociale forhold. Jeg har, fra jeg var ung, interesseret mig for sprog, og det var en udfordring at holde et indlæg på engelsk og tysk ved sådanne konferencer flere steder i Europa. En af konferencerne blev afholdt i Kbh., hvor det daværende Håndværksråd stod for det praktiske i samarbejde med os. De fik også en opgave af EU, og finansieret af EU, som indebar erfarings udveksling med virksomheder i England med fokus på med-arbejdende ægtefæller. Det var i 1993, hvor 2 fra Håndværksrådet, Marion Pedersen og jeg deltog fra det daværende DHK. Her lærte vi bl.a., at man i England ikke havde problemer med at lade ægtefæller danne et interessentskab, men som nævnt tidligere tog det adskillige år, inden vi fik ændret lovgivningen herhjemme.

I 2003 var vi også med til at presse på, for at Selvstændige og Medarbejdende kunne tegne Sundhedsforsikringer med fradragsret, da lønmodtagere kunne få denne forsikring skattefrit i virksomheden. De bliver nu beskattet heraf, og fradragsretten for de selvstændige er fjernet, men det er stadig populært at have denne forsikring.

Jeg har også været medlem af både Håndværker- og Industriforeningernes samarbejdsudvalg under Håndværksrådet (hvor DHK/ VIRKSOMME kvinder også har en plads) og medlem af bestyrelsen i Håndværksrådet. Hertil kommer diverse udvalg under både Skatteministeriet og Erhvervsministeriet og har der kunnet bidrage med synspunkter fra de små og mellemstore virksomheder. Det har også været tilfredsstillende at kunne yde en indsats disse steder.

Jeg opdagede også, at jeg kunne finde ud af at stå i spidsen for store arrangementer, såsom nogle af vore jubilæer og landskonferencer. Blandt andet konferencen på Bornholm i år 2000 i samarbejde med Rønne Håndværker- og Industriforening. Vi havde i anledning af årtusindeskiftet inviteret ægtefæller med til et par forrygende dage. 80 deltagere og emner som virksomhedernes sociale ansvar var på programmet med foredragsholdere fra Handelshøjskolen og Socialforskningsinstituttet, tidligere direktør Ane Buch fra Håndværksrådet og i den mere muntre ende: Tidligere direktør fra Zoo, Bent Jørgensen, der causerede over emnet: Gorilla eller hyæne. Hertil sightseeing på Bornholm.

Både i min formandsperiode og mens jeg var redaktør af foreningens blad begyndte jeg at skrive debatindlæg og kronikker til aviser og organisationsblade om forholdene for selvstændige og ikke mindst de medarbejdende ægtefæller. Især Erhvervsbladet, der desværre ikke længere eksisterer, tog alt, hvad jeg sendte ind. Fra 1987 til 1995 var jeg formand for Københavnsafdelingen, og her deltog jeg også på afdelingens vegne i arrangementer i Håndværkerforeningen i Kbh. Mine artikler blev bemærket også der og i HVF, der ud over enkeltmedlemmerne også bestod af alle håndværks laugene. Der var opmærksomhed om vore problemer, som jo i mange tilfælde også var deres. Mange mestre havde deres ægtefæller med i virksomheden og flere blev medlemmer hos os. Håndværkerforeningens bestyrelse bestod af mænd – oldermænd/ formænd – fra laugene. Der var ikke mange kvinder, der blev uddannet inden for håndværk.

Der havde nogle år tidligere været en formand fra vor forening som medlem af bestyrelsen (tidligere nævnte Ellen Claus Hansen). Med de henvendelser jeg fik, tilkendegav jeg, at jeg gerne ville i bestyrelsen i HVF, når der blev en plads ledig. Det blev også nogle spændende år (1996-2011) med mange udfordringer, og da jeg valgte at stoppe, var det naturligt, at der denne gang blev peget på en kvinde, der var blevet oldermand for Sadelmager- og Tapetsererlauget. Det er dog ikke nok at blive spurgt, man skal også vælges på generalforsamlingen i Håndværkerforeningen.

Mange flere lovændringer, rapporter og begivenheder og ikke mindst et givende samarbejde med mange medlemmer på forskellige planer i foreningen kunne nævnes, og naturligvis har jeg brugt meget tid herpå. Jeg plejede at sige, at det var mine feriedage, men jeg har fået så meget igen. Faglig viden, store oplevelser, gode kolleger og gode venner. Det er uvurderligt.

Da jeg fratrådte som landsformand for VIRKSOMME kvinder i 2006, blev jeg udnævnt til æresmedlem af vor forening for min mangeårige indsats, samt fik af daværende Håndværksråd tildelt deres hæderstegn i guld, hvor der på medfølgende diplom står: "Hæderstegnet tildeles i erkendelse af den fortjenstfulde indsats, De har udøvet til gavn for håndværket." Jeg er meget beæret over begge dele.

TAK til Vibeke Broman for hendes fortælling,
der blev fortalt til Landskonferencen i marts 2022.

